

19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2021

Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς
(Ψυχασάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων
εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου.

Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου. Ζωσίμου μάρτυρος
(β' αἰ.), Παΐσιου ὁσίου τοῦ μεγάλου.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς ἀυλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν. (Ψαλμ. κδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
ρδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣δ̣ — Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
ερ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λων σεν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυ
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α
Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν]

Εἰς τὴν ἀΐστιχολογίαν

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις. Ἦχος Δι-θ.

Αθλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω σκαμμα
τι τυ ραν νι και Αι κι ι ι σεις ε πι ι τς μαρτυ
ρας και ι σταν το χο ροι των α σω μα των βρα βει α
κα τε χον τε ες της νι κης ε ξε στη σαν τυ ραν νς και
βα σι λεις οι σο φοι και θει λον τον Βε λι αρ ο μο λο
γι α Χριστῶ ο ε νι σχυ σας αυ τς Κυ ρι ε δο
ξα σοι οι

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αθλη τι κον α γω να υ πο μει ναν τε ες οι Α
γι οι και τα βρα βει α της νι κης πα ρα σς ς ς
κο ο μι σα με νοι και τηρ γη σαν τας ε πι νοι ασ των
πα α ρα νο μων ε δε ξαν το στε φα νς της α αφ θαρ σι
ας δι αυ των ο Θε ος σω σον τας ψυ χας η
μων

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος,
πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Tων Ἀγιων σὺ ἡμνηῆ μη Κυρι εἰ ἀνε
δειχθηως Πα ρα δεισο ος ο εν Ε δεμ εν αυ τη γαρ α
γαλ λε ται πα σα α η κτι σις και πα ρα σὺ η μιν
τη αυ των πα α ρα κλησει ει ρη νην και το με γα ε
λε ο ος

Νεκρώσιμον.

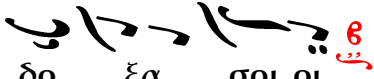
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Eν ταις σκη ναις των ε κλε κτων και εν χω ρα α των
ζων των ὅς προ σε λα βῶ Ι η σὺ ευ σε βως
κοι μη θεν τας κα τα τα ξον ὡς ευ δι αλ λα κτος Θε ος
και εμ πλησοντῶ ἀ νε σπε ρσφωτος και της ε πῶ ρα
νι ὀ σὺ χα ρας ἀ ξι ὦ σο ον

Θεοτοχίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Oτην ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω
σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Ἀ δαμ λε γων

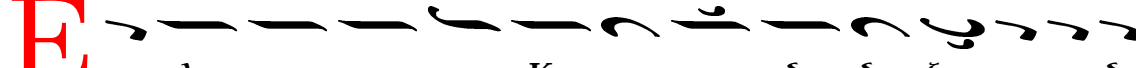
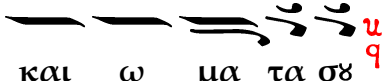

 τοις Α γγελοις συγ χα α ρη τε μοι ^Δ ο τι ευ ρε θη η α

 πο λο με νη δρα χμη ^ε ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας

 δο ξα σοι οι ^ε

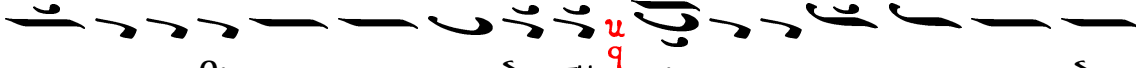

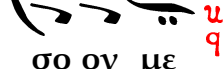
* * *

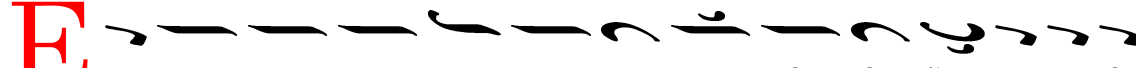

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀ' στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

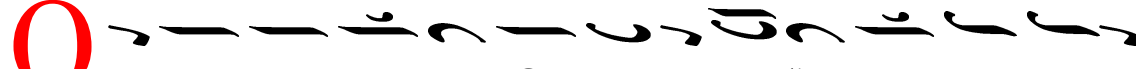
ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος ^λπ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^u_q

Τ ων α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω

 ης και αι θυ ραν πα ρα δει σθ ^u_q ευ ρω κα γω την ο δον

 δι α της με τα νοι οι ας το α πο λω λος προ βα τον

 ε γω ει μι ^u_q α να κα λεσαι με Σωτηρ και σω ω

 σο ον με ^u_q

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

 και ω μα τα σθ ^u_q

Ο ι τον α μνον τθ Θε ο κη ρυ ξαν τες και σφαγι

ασθεντες ωσπερ αρνες και προς ζωην την αγαθωα
γι οι και αιδιον μετατεθεντες τον εκτε
νωσ μαρτυρες αι τησασθε οφλημα των λυσιν ημιν
δωρησασθε

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Οιτην οδον την στενην βαδισαντες τεθλιμμε
νην παντες οι εν βιω οι τον Σταυρον ως ζυγον α
ραμενοι και εμοι ακολεθησαντες εν πιστει δευτε
απολαυετε αητοιμασα υμιν βραβεια και
στεφητασρανια

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Εικωνειμι της αρρητσδοξηςσ ει καιστιγμα
ταφωπταισματος οι κτειρησον τον πλασμα Δεσπο
τα και καθαρison σηευσπλαχνια και την ποθει

νην πατριδα παρασχομοι παραδεισο παλιν
ποιων πολιτην με

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σο

Οπαλαιμεν εκμηοντων πλασας με και ει κονι
σοθεια τιμησας παραβασει εντολης δε παλιν
μεεπιστρεψασεις γην εξης εληφθην εις το καθο
μοιωσιν ε παναγαγε το αρχαιον καλος ανα
μορφωωσασθαι

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σο

Ανα παυσον ο Θεος της δουλσας και κατα
ταξον αυτας εν παραδεισω ο παχοροι των αγιων
Κυριε και οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως φωστη
ρες της κεκοιμηνης δουλσας ανα παυσον πα
ρορων αυτων παντα τα εγκληματα

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα τι ^u₉

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες ^u₉ Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ

χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα ^u₉ φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ ον τας ^u₉ και τσ αι ω

νι 8 πυρος ε ξα αρ πα α σον ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^u₉

Χ αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κς σα εις παν

των σω τη ρι α ^u₉ δι ης γε νος των αν θρω πων ευ ρα

το την σω τη ρι ι αν ^{ν'}₂₂ δι α σς ευ ροι μεν πα ρα δει

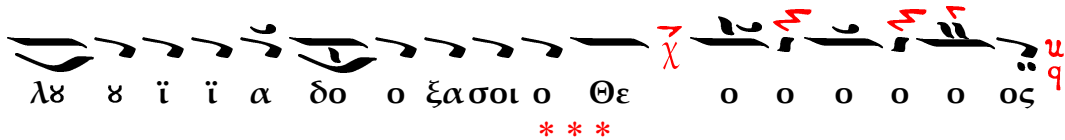
σον ^u₉ Θε ο το ο κε αγνη ευ λο γη με νη ^u₉

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δς)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἦ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ἦ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ἦ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ἦ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ἦ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ἦ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν

αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ ————— Κε ρ

A να παυ σον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
ταις αυ λαις σς κα θως γε γραπται πα ρο ρων ως α γα
θος τα πλημμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α και
τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α και
γνω ω σιν φι λα αν θρω ω πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O εκ Παρ θε νσ α να τει λας τω κο σμω Χρι στε
ο Θε ος υι ρς φω τος δι αυ της α να δει ει ξας
ε λε η σον η μας

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ',
καὶ τοῦ πεντηκοσταρίου εἰς ἡ'.]

Κανὼν τοῦ πεντηκοσταρίου

μετὰ τῶν εἰρμῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

ἄνευ τῶν Θεοτοκίων τῆς γ', ε', στ' καὶ ζ' ᾠδῆς·

Ψυχαις ἀπάσαις αἶνον ἐξ Ἀρσενίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνεσι, τὸν διώκτην

Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῶ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ ποιητής, καὶ κριτὴς καὶ Κύριος, οὐδὲρ πάντων τῶν ἐν γῆ, ἐν χειρὶ τὰ πέρατα, αὐτός, οὓς μετέστησας πιστοὺς ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν, ἡλικίας Δέσποτα, ἀξιώματος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους, ἅπαντες θερμῶς, δυσωποῦμεν, ὅπως σώσης οὓς μετέστησας.

Δόξα.

Χειρὶ ἀχράντῳ σου Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς, πλαστοουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς Θεός, ζωηρᾶ ἐμπνεύσει σου, αὐτός, οὓς ἐντεῦθεν προσελάβου σῶσον Εὐσπλαγγχε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄγνη Παρθένε τοῦ κόσμου καταφυγή, καὶ στερῶν ὑπέρμαχε, ἰκεσίαις σου θερμαῖς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε τῶν σέ, κεκτημένων ἐν ἀνάγκαις τεῖχος ἀρρήκτον.

ᾠδὴ γ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἄγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἰσχυὶ δόξης θεϊκῆς, ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων, ὡς νεφέλαις ἀνάγων, τῶν πιστῶν πρὸς σέ ψυχάς, οὓς ἐκ περάτων Χριστέ, προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ μόνος εἶ ὁ καθιστῶν, βασιλεῖς καὶ δυνάστας, καὶ κριτὰς σὺν τοπάρχαις· ὅθεν πάντων ὡς Θεός, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῆ, ῥῦσαι τούτους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Δόξα.

Ἀπάσης γῆς ὁ Ποιητής, σὺν πρεσβύταις παρθένοις, καὶ σὺν νέοις ἐφήβοις, οὓς προσελάβου Χριστέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σου τούτους καταξίωσον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς τοῦ κόσμου κραταιά, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώση τοὺς πόθῳ, σοὶ προστρέχοντας αἰεὶ· ἀλλ' ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ῥῦσαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.
Ἦχος πλ. β. Δι-θ.

Ουκ ἐστὶν ἄγιος ὡς σὺ Κύριε ὁ Θεὸς
μοῦ ὁ ψῶσας τὰ κεράτων πιστῶν σαγαθεὶς καὶ
στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πετρατῆς ὁμολογίᾳ
αἰσῶν ἄσῶν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὅ τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῶ, τοὺς ἐν πίστει θανέντας
Χριστιανούς, πατέρας προπάτορας, πάππους δὲ καὶ προπάππους
τε, ἀδελφοὺς καὶ φίλους, πλουσίους καὶ πένητας, βασιλεῖς καὶ
ἄρχοντας, ὁμοῦ καὶ μονάζοντας, ὅπου τῶν Δικαίων καὶ Ἁγίων
σου πλήθη, ἀπάντων ἢ οἴκησις, δυσωποῦμεν ἀνάπαυσον, ὡς Θεὸς
εὐδιάλλακτος· Δέσποτα Χριστέ Βασιλεῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
παρέχων αὐτοῖς, ὧν ἐξήμαρτον πάντες οἱ δοῦλοί σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

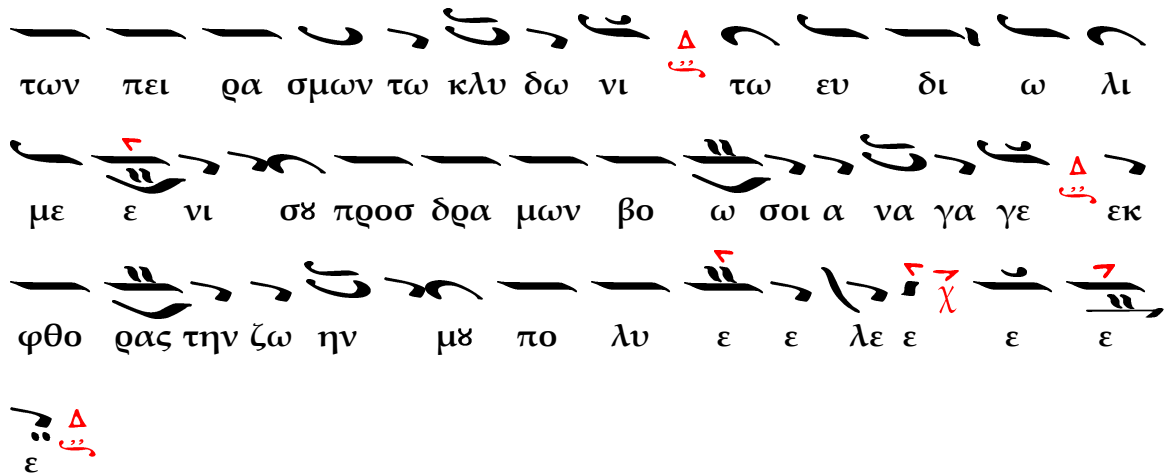
Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά,
προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ
ᾧφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με
ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν
θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι,
πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί
μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

[Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ς' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.]

ᾠδὴ στ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. β. Δι-θ.

Τὸ βίβηθαι τὴν θαλασσαν ὑψώμενην καθορών

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...
 * * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἀθάνατε· εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἡμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτευούσης τῆς τεκούσης σε Θεοτόκου, ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν· * Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἰούδα τοῦ ἀδελφοθέου. (~†80)

Στίχ. Καὶ συγγενεῖα καὶ χορῶ ἀρχεῖν ἔχεις,
 Χριστοῦ μαθητῶν, ὧ Ἰούδα, καὶ πάθει.

Ἐννεακαιδεκάτη βελέεσιν Ἰούδας θνήσκει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀσυγκρίτου, μαχαίρα τελειωθέντος.

Στίχ. Ἀσύγκριτον σφαγέντα Κυρίου πόθῳ,
 Ἀσύγκριτα στέφουσιν ἀξίως στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζωσίμου τοῦ στρατιώτου, ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Πισιδίας ἀθλήσαντος. (~†89-117)

Στίχ. Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος θεὸς φιλότατην,
 Εἶπει θανών, ζῆ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος τοῦ

ἐρημίτου ἐν Αἰγύπτῳ. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ζήνων, τί καινόν σοι τε καὶ θνητῶ βίω;
Πρὸς Ἀγγέλους ἄπελθε τοὺς ὑπὲρ βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν
Παΐσιου τοῦ μεγάλου. (ε' αἰ.)

Στίχ. Ἐγὼ σε, Παῖσιε, ἄγγελον λέγω
Φύσει μὲν οὐχί, ἀλλὰ τῷ ξένῳ βίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐρσικίνου
(Ursicinus) τοῦ ἱατροῦ, ἐν Ῥαβέννη ἀθλήσαντος. (†67)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ζωσίμου, τοῦ ἐν
Σπολέτῳ (Spoleto) τῆς Οὐμβρίας ἐπὶ Τραϊανοῦ ἀθλήσαντος.
(†110)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Γαυδεντίου
(Gaudentius), Κυλματίου (Culmatius) καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς,
ἀθλησάντων ἐπὶ Βαλεντινιανοῦ α'. (†364)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰννοκεντίου, ἐπισκόπου
Κενομανόρου (Cenomanorum, Le Mans) ἐν Γαλλίᾳ. (†559)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δεοδάτου (Deodatus)
ἐπισκόπου Νοβιοδούνου (Noviodunum, Nevers) ἐν Γαλλίᾳ. (†679)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Χιλδεγρίμου (Hildegim),
ἐπισκόπου Σαλόνης παρὰ τὴν Μάρνη (Châlons-sur-Marne) ἐν
Γαλλίᾳ. (†827)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βρούνου (Bruno),
ιεραποστολικοῦ ἐπισκόπου ἐν Πρωσσίᾳ. (†1009)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ῥομουάλδου (Romuald),
ἡγουμένου Καμαλδόλι (Camaldoli) Ῥαβέννης. (†1027)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρλαάμ τοῦ
Σενκούρκ. (†1467)

Στίχ. Κόσμου τὰ τερπνὰ καὶ ἡδέα τοῦ βίου,
Βαρλαάμ πατεῖ ἀσκήσας φιλοθέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰώβ, α'
πατριάρχου Μόσχας. (†1607)

Στίχ. Ὁ Ἰώβ δίκαιος, ὡς Ἰώβ ὁ πάλαι,
Ἄλλὰ καὶ πολύτλας ὡς ἦν οὗτος ἔφυ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου τοῦ
Χιλανδαρινοῦ. (ιη' αἰ.)

Στίχ. Ὁ Παῖσιος μονῆς Χιλανδαρίου,
Νέος ἐφάνη βλαστὸς Ἁγίου Ὁρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου
(Μαξιμόβιτς), ἀρχιεπισκόπου Ἁγίου Φραγκίσκου τῆς Ἀμερικῆς.
(†1966)

Στίχ. Ζῶν ἐν τῷ Χριστῷ ὁ κλεινὸς Ἰωάννης,
Καὶ μετὰ θανὴν ζῆ ἐν τῷ Παραδείσῳ.

Εἶτα τὸ παρὸν ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,

Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

* * *

[Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.]

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος π̣ Δι-θ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ

ὑπερυψοῦντες
αυ τον εις τας αι ω νας

Εκ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη

τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε

κροισ λο γι ζε ται ο εν υ ψι σοις οι κων και τα

φωσμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δες ευ λο γει τε

Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψα σ

τε εις παν τας τας αι ω ω ω να α α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ᾠχος Πα ς

1. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμιώτερον Χερσβιμ και εν
δοξοτεραν ασγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσθε
ο τον σεε μεγαλυνομεν

2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

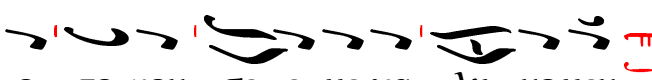
Τὴν τιμιώτερον Χερσβιμ και εν
δοξοτεραν ασγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
δια φθορωσ Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσθε
ο τον σεε μεγαλυνομεν

3. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τὴν τιμιώτερον Χερσβιμ και εν
δοξοτεραν ασγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α

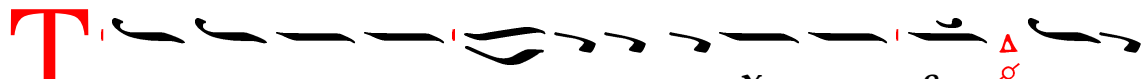

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

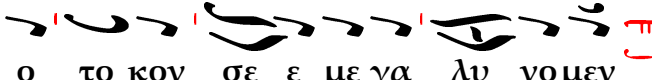
T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

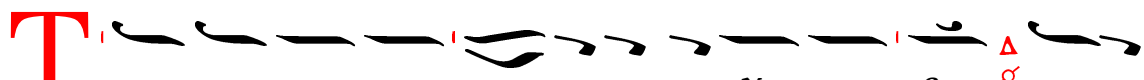

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

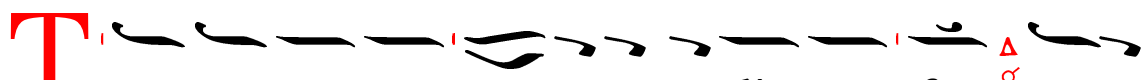

 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κϷσαν την ον τως Θε

 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και εν

 δο ξο τε ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α

δι α φθορως Θε ον Λο γον τε κ̅σ̅σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

A πο ρει πα σα γλωσσα ευ φη μειειν προς α
ξι αν ι λι γγι α δε ν̅ς και υ περ κοσ μι ος υμ
νειν σε Θε ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χ̅ς
σα την πι σιν δε χ̅ς και γαρ τον πο θον οι δασ τον εν
θε ον η μων σου γαρ χ̅ρι στι α νων ει προ στα
τις σε ε με γα λυ νο μεν

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε
την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι ζον και πα να
μω μη τον και μη τε ρα τ̅ς Θε ὄ η μων την τι
μι ω τε ε ραν των Χε ρ̅ς βιμ και εν δο ξο τε
ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ρως Θε ον Λο γον τε κ̅σ̅σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε

με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Μνη μην τε λην τες πα ντων των κοι μη θεντων εν

Χρι στω και τε λευ ται ασ η με ρας μην μην ποι η

σω μεν πι στοι υ περ η μων τε κα κει νων

Χρι στον α ει δυ σω παν τες

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κα σμος των Α γγε λων των θλι βο με νων η

χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τισ Παρ θε νε

Μη τη Κυ ρι σ αν τι λα βσ μσ και

ρου σαι των αι ω νι ων βα σα νων

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Πα α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
 τον ε ε εν τοι οι οισ υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
 υ υμνοστω ω ω Θε ε ε ω
Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
 τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
 εις α α αυ του σοι πρε πει υ υμνος τω ω ω
 Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρη΄, ρμθ΄) καί·
 Ἰστώμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡ ἀπεγνωσμένη. Ἦχος Δι-Ϟ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φ ο βε ρον το τε λος το τϞ θα να τϞ και φρι
 κτη η κρι σις η τϞ Δε σπο τϞ το πυρ γαρ το α σβε
 στον ηυ τρε πι σται ε κει σε σκωληξ α κοι μη τος κο
 λαζων και βρυγ μος τωων ο δοντων σκοτος ε ξω τε ρον
 υ παρ χει και αι ω νι α δι κη δι ο κρα ξω μεν

προς τον Σωτηρα^Δ υς ε ξε λε ξω εκ των προσκαιρων

αναπαυσον^ε δια το με ε γα σα ε ε λε ε

ο ος^ε

Στίχ. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Π^{Νη} αν τες οι εν βι ω προ στε τη κο τες^ν δευ τε εν τοις

τα φοις ε ξε στη κο τες^ν εγ κυ ψα τε ι δε τε τδ

κο σμη την α πα την^ε πδ νυν τδ σω μα τος το καλ λος

και η δο ξα α τδ πλδ τδ^ε πδ δε η ε παρ σις τδ βι

δ ον τως μα ται αι α παν τα^ε δι ο κρα ξω μεν προς

τον Σω τη ρα^Δ υς ε ξε λε ξω εκ των προσκαιρων α

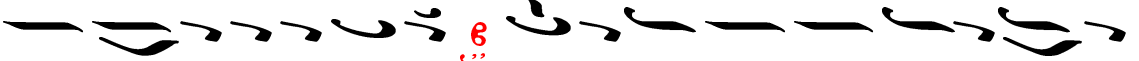

να παυ σον^ε δι α το με ε γα σα ε ε λε ε

ο ος^ε

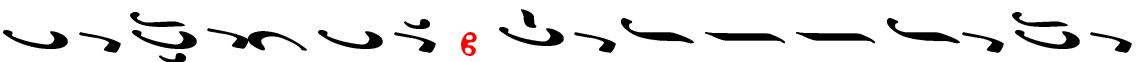

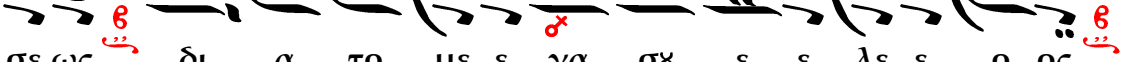
Στίχ. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ν^{Νη} υν ε πι τον τα φον ο ε πι θρο νδ^ν νυν ο εν πορ

φυ ρα φθο ραν υ πε δυ^ν εκ ε τι εν θρο νω γα ρα λλ

 εν μνηματι κείται ^ϑ ι δε ε ξε λι πεν εξ αιφνης το

 βασιλειον κρατος ^ϑ ι δε ως ο ναρ των ανθρωπων

 παροδευει ει ο βιος ^ϑ δι ο κρα ξω μεν προς

 τον σωτηρα ^Δ ς ε ξε λε ξω ω α να παυσον ^ϑ δι

 α το με ε γα σθ ε ε λε ε ο ος ^ϑ

Στίχ. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ^Δ

Π^{Νη}
 αν τας τς εν θεν δε με τα τε θεν τας ^ν ε πι αι ω

 νι ς ζω ης ελ πι δι ^Δ και βι ον αλ λα ξαντας παν

 τοι ω σω τερ τρο πα ^ϑ πα σαν κα τα στα σιν και γε νος

 και πα σαν η η λι κι αν ^ϑ ανδρας ο μβ τε και γυ ναι κας

 και αρ τι το ο κα βρε φη ^ϑ ως φι λαν θρω πος εν

 κολ ποις τα ξον ^Δ τς Α βρα αμ τε και εν το ποι ος α νε

 σε ως ^ϑ δι α το με ε γα σθ ε ε λε ε ο ος ^ϑ

^ϑ Ηχος Δι - ϑ

Δ
 ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^ϑ

Ω^{Δι} ς α ανθος μα ραι αι αι νε ται και ως ο
 να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε ται και δι α
 λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρωω ω ω προς πα
 λιν δε η χου ου σης της σα α αλ πιγ γος νε κροι ως
 εν συσ σει ει σμω παν τες α α α να στη η η η
 σο ο ο ον ται προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι
 στε ε ε ο ο Θε ε ε ος το τε ε Δε σπο
 ο ο τα ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων ενταις
 των Α γι ω ω ων σου κα τα α τα α ξον σκη η
 ναις τα τς των εγ κλη μα α τα πα α ρι ι δω ω
 ων α α γα α α θε

Ἦχος Πα

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τς ς ςς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 ων α α α μην

Σ^{Πα} υ ει ο Θε ος η μων ο εν σο φι α τα πα

αν τα δη μι ργ γων και πλη η ρων ^{Δι} Προ φη τας ε ξα πε
 σται λας ^{Πα} Χρι ι στε ^{Δι} προ φη τευσαι σθ ς τη η ην
 πα α α ρθ ς σι ι ι αν ^{Δι} και Α πο ο στο ο ο
 λς κη ρυ υ ξαι αι σθ ς τα με γα λει ει ει α
 και οι μεν προ ε φη η τευσα αν τη η ην ε ε ε
 λευ σι ι ιν σθ οι δε τω βα πτισμα α τι ε ε φω
 ω τι σαν τα ε ε ε ε θνη ^Μ μαρ τυ ρες δε ε ε
 πα α θο ο ον τες ε τυ χον ων περ ε ε πο θον ^{Δι}
 και προ ε βευ ει σοι ο χο ρος των Α πο ο στο ο ο λων
^{Πα} συν τη η η τε κθ ς ση η η η σε ^Μ α να παυ
 σον ο Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ο σε ε λα α α
 βθ ^{Δι} και η μας κατα ξι ωσον της βα σι λει ει ει ει
^{Πα} α α α ας σθ ο Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει ει ει νας
 δι ε με ε το ο ον κατα ακρι ι ι ι τον
^Μ ο λυ τρω τη ης ^{Δι} και Θε ο ο ο ο ο ο ος

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰώνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ὁ ἱερεὺς· Πληρώσωμεν τὴν ἑθνητὴν δέησιν... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας, καὶ οἱ χοροὶ τὰς οἰκείας ἀποκρίσεις· Κύριε, ἐλέησον. Παράσχου, Κύριε, κτλ.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος

Ε^{Δι} χων α κα τα λη πτον ^Δτην [♂]εις η μας ευ σπλαγ
 χνι αν ^Δκαι [♂]πη γην α κε νω τον ^Δθε [♂]ϊ κηςχηρη στο ο τη
 τος πο λυ ε λε ε ^βτς προς σε ε Δε σπο τα ^Δμε τα
 βε βη κο ο τας ^Δεν γη ζων των κα τα σκη νω σον [♂]
 εις τα σκη νω μα τα τα α γα πη τα και πο θς με να ^β
 κα τα σχε σιν δω ρθ με νος ^{Νη}την δι η νε κως δι α με
 νσ αν ^{Δι}συ γαρ υ περ παν των ε ξε χε ας το αι μα σθ
 Χρι στε ^Δκαι ζω η φο ρω τι μη μα τι ^Δκοσμον ε
 ξη γο ρα σα ας ^β

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς ἀύλαις σου. ^Δ

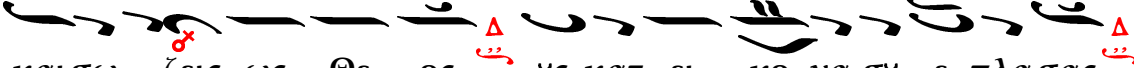
Ν^{Δι} ε κρω σιν υ πε μει νας ^Δζω ο ποι ον ε κθ

σι ὡς ^Δ και ζω ἡν ἐπηγάσας ^Δ και τρυφήν αἰἰδι
 ον πῖστοις δὲ δώκας ^θ θεῖκη ἡ Δεσποτα ^Δ εὐ
 σπλαγχνι ἀμοονε ^Δ Πανοκτιμον ἀναμαρτη
 τε ^σ ἐν ἡδεο μεθατῆς κεκοιμημενῶς κατὰ ταξον
 ἐλπιδι ἀναστασεως ^Δ λυσιν των πταισμάτων δω
 ρῶμενος ^Δ ἰνα διὰ παντων ὑμνηται σὺ το ο νο
 μα Χριστε ^Δ και σεσωσμενοι δοξαζωμεν ^Δ την φιλαν
 θρωπιαν σου ^θ

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν, ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα
 αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν. ^Δ

Διων των κυριων τα ^Δ θεαρχικη ἐξ
 σία ^Δ και νεκρον δεσποζοντα ^Δ σε Χριστε γινωω
 σκοντες ἰκετευομεν ^θ τῆς πῖστῆς ἡ δόξης σου ^Δ
 τῆς προς σε τον μοονον ^Δ εὐεργετην ἐκδημησαν
 τας ^σ αυτος ἀναπαυσον συν τοις ἐκλεκτοις σου ^σ Φιλανθρω
 πε ^θ εν τοπω ἀναψυξεως ^Δ εν ταις των Ἀγιων λαμ
^{Νη}

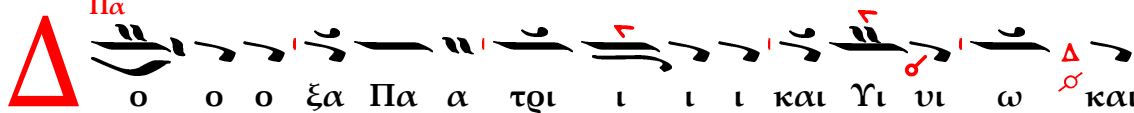

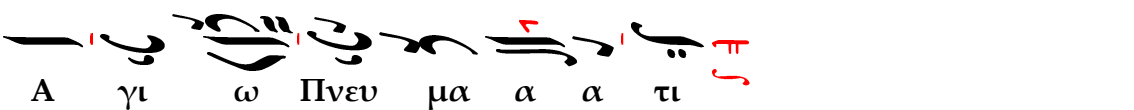
 προ τη σι^ν θε λη της ε λε ε ρς υ παρ χεις γαρ

 και σω^ς ζεις ως Θε ος^ς ρς κατ ει κο να σθ ε πλασας^ς

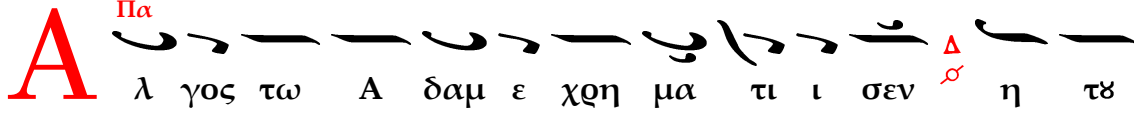
 μο νε Πο λυ ε λε ε ε^ς

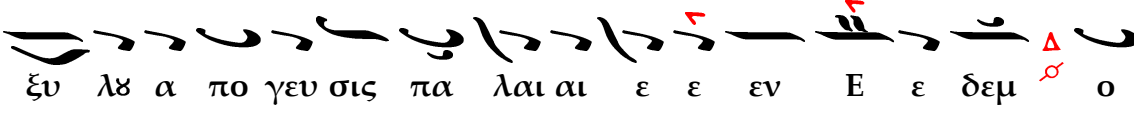
Ἦχος Πάσχα

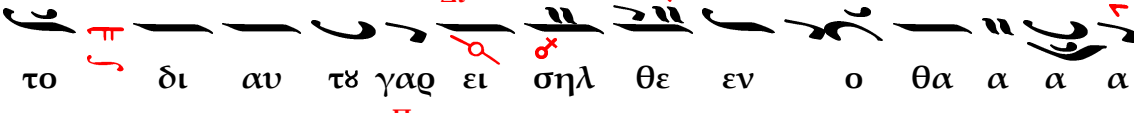
 ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι υι ω^ς και

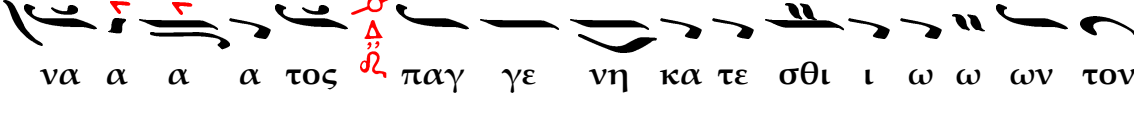
 Α γι ω Πνευ μα α α τι^ς

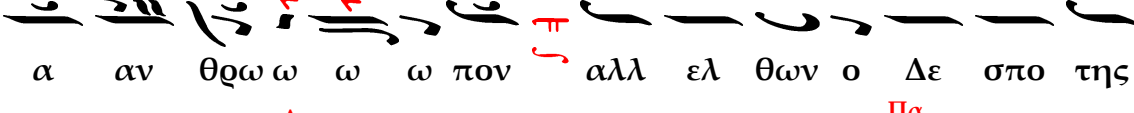

 Α^ς λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι ι σεν^ς η τς

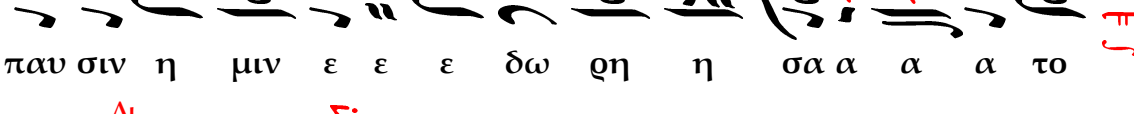
 ξυ λς α πο γευ σις πα λαι αι ε ε εν Ε ε δεμ^ς ο

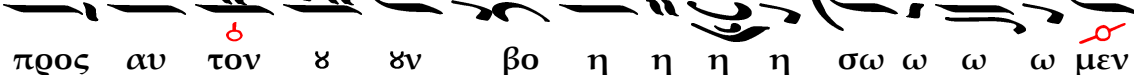
 τε ο ο ο φις ι ον ε ε ε ξη ρε ευ ξα α α α

 το^ς δι αυ τς γαρ ει σηλ θε εν ο θα α α α

 να α α α τος^ς παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ω τον

 α αν θρω ω ω ω πον^ς αλλ ελ θων ο Δε σπο της

 κα θει ει ει λε τον δρα α κο ο ο ον τα και α να

 παυ σιν η μιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το^ς

 προς αυ τον^ς ς ςν βο η η η η σω ω ω ω μεν

Πα
 φεισαι Σωτηρ και υ υς προ ο ο σε ε λα α α β
 με τα των ε κλε κτωων σδ υ α να α α πα α α αυ
 σον

Και νυν. Θεοτοκίον.

Όλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ.

Ω^{Δι} φ θησεν δι αι τη μα θε ο προ πες Πα να
 γι α και Θε ον ε χω ρη σας και Θε ον ε γεν νη
 σας α α πει ρο γα με και βρο τοις ο ρω με νον εν
 δυ σιν υ σι ι αις εν μι α δε υ πο στα σει Α
 γνη αυ τον δυ σω πησον τον μο νο γε νη και πρω το το
 κον τον σε παρ θε νον α μωμον και με τα τον το κονφυ
 λα ξαντα ψυ χας α να πα αυ σαι των πι στει κοι μη
 θεν των εν φω τι εν α κη ρα τω φαιδρο τη τι και
 μα κα ρι ο τη η τι ι ι

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς·

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 138 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορός Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ φάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ' α̇ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
ερ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λωων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
η τη και πλα στη και Θε ε ω η η μων
Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυ
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευ τε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὦραν
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' α̇ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς καὶ δ' ἐκ τῆς Γ' ᾠδῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτερεεε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον ἡμᾶς

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταισ πρεσβειαιστησ Θεο τοοκου Σωτηρ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος πλ. α΄. Ψαλμὸς 112 (92).

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (112β΄ 1)

Πρεσβειαιστων Α γιωνσ σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (112β΄ 1)

Πρεσβειαιστων Α γιωνσ σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (112β΄ 4)

Πρεσβειαιστων Α γιωνσ σωσον η μας Κυρι

ε

Στίχ. δ΄. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (112β΄ 5)

Πρεσβειαιστων Α γιωνσ σωσον η μας Κυρι

ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰεταὶ καὶ εἰσαὶ τῶν αἰώνων αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν

Ο μόνου γεννητοῦ καὶ λογότητος Θεοῦ αὐτοῦ
θανάτου ὑπαρχῶν καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκῶθαι
ἐκ τῆς ἀγιασθεοτοκῆς καὶ αἰπαρθεῖν
Μαριίας ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας
σταυρωθεὶς τεχρίστε ὁ Θεὸς θανάτω θανάτου
τον πατηήσας εἰσῶν τῆς ἀγιασθῆς
ἀάδος συνδοξάζομενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σωσον ἡμᾶς

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 144 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (144)

Σωσον ἡμᾶς Υἱε Θεοῦ ὁ ἐν Ἁ
γιιοῖς θάνατος ψαλλον τασσοὶ ἀλλήλους

α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ψδ'2)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ψδ'3)

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν Α
γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ι

α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλλη λη λυ ι α

Ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος π̄ δ̄ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ασ φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
ερ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λων σδ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Μ ε τα των Α γι ων α να παυ σον Χρι στε ο
Θε ος τας ψυ χας τω ων δα λων σδ εν θα σκ ε
στι πο νος υ λυ πη υ στε νεγ μος αλ λα ζω η η α
τε λευ τη το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α να α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.β.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. Ψαλμὸς κδ΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει γῆν.

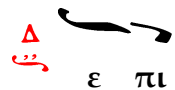
Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Δι-θ.

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθησονται

και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη ην

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου,

σοι πεποιθα

Aι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθησονται

και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη ην

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνώρισόν με και τας

δι ι δα ξον με

Aι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθησονται

και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη η

ην

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(δ' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε

σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

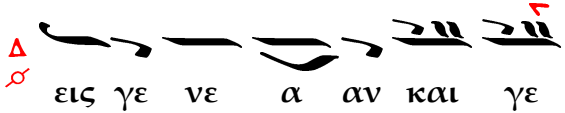
Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

ᾠχος Πα.

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· κα τα

σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ
A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ï ï α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γε νε α αν και γε

ε νε ε ε α α α α αν
A λλη η λϑ ï ï α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï
 α α α α α α α α α α α α α α

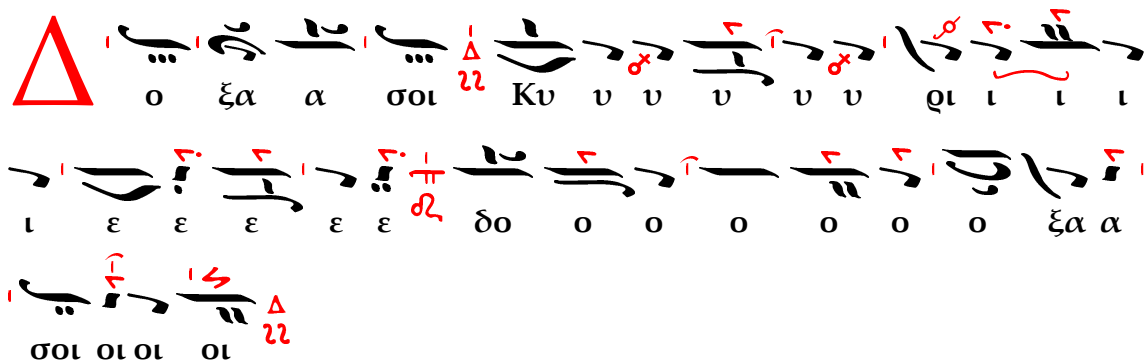
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).

(Σαββάτου πρὸ Πεντηκοστῆς, Ἑωθινὸν ΙΑ').

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσης, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

Ἦχος ἰὲ Δι. ς

* * *

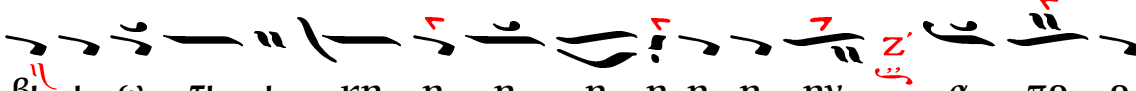
Και καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

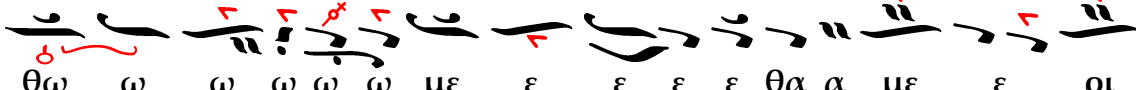
Ο ^{Δι} ι ο ι ο ι ο ι τα α α α χε ε ε ε
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρ ϑ ϑ ϑ ϑ χε ϑ ϑ βι ι ι ι μ μ υ υ υ υ
υ υ σι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω
ως ^{Δι} ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε
ε ε ε ε ε ε ε ε ες ^Θ και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
ζω ο ο ποι ο ι ω ω ^Δ τρι ι α α α α ρα α α
α α α α α α α α α α α α τρι α α
α α δι ι ^Δ τον τρι ι σα α α α γι
ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ'} προ
σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α δο ο ον

 τε ες πα α α α α σαα α α αν την

 βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α πο ο

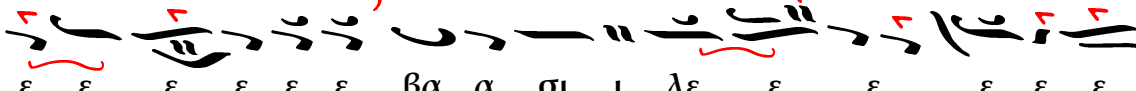
 θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε ρι

 ι ι μνα α α α α α α αν

Ω

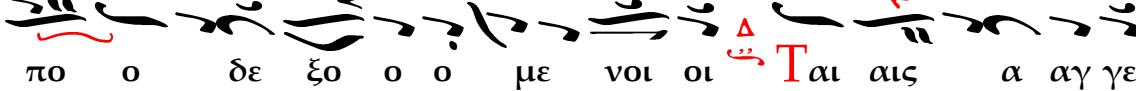
 ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

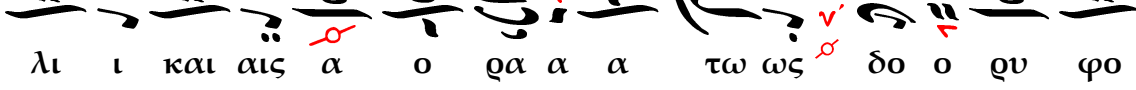
 ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε ε ε ε

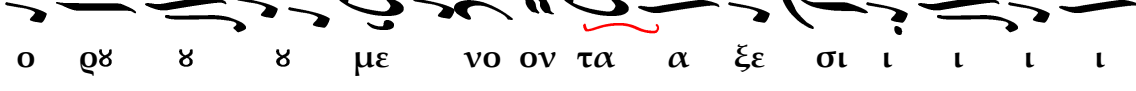
 ε α **Τ**ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

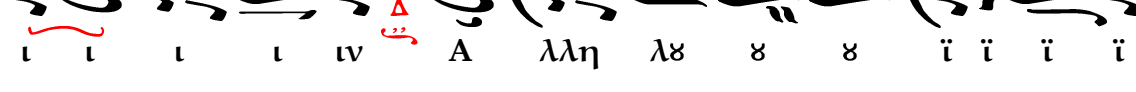
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

 ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ιν **Α** λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

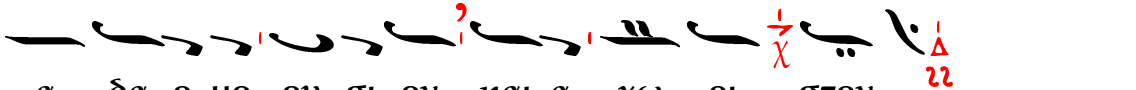
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ̣

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι

 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐλεονερινθησισιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη
 με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι
 ι ι ι στοις
 Α μη η ην Α μη η η ην
 Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε
 εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε σπιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως
 των Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη η ην α
 δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον
 τε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο τοκον σε με γα λυ υ νο ο ο με ε
 ε ε εν

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Ψαλμ. ξδ' 5 & ρλδ' 13).

Ἦχος π̣ᾰ Πα ϕ

M α κα α α α α α α α α α α
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα
 α α ρι ι οι οι οι οι οι οι ροι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ρου ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε

ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι αι αι

προ ο σε ε λα α α α α α α α βου ου ου

ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε κυ

υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε και το μνη

μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον α τομνη μο ο συ υ υ νο ο ο ο ο ο ον αυ τω

ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εις γε νε ε α α α α α α αν και αι

γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε και αι αι γε ε ε ε νε ε ε α α α α

αν Α λιε ε ε ρα α λιε λιε ρα ρα λιε

ε ε λε ρα ρα α λε λε ρα ρα λε ε λε ρα ρα α

λε λε λε ρα ρα λε ε λε ρα ρα α λε ε λε ρα ρα

α λε λε ρα α λε ε ρα ρα α λε ε λε ρα λε λε

Νη Πα ρα ρα α λε ε Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πωσ πα αν τα οι κο

νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι

ξρ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δσ

λωων σσ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι

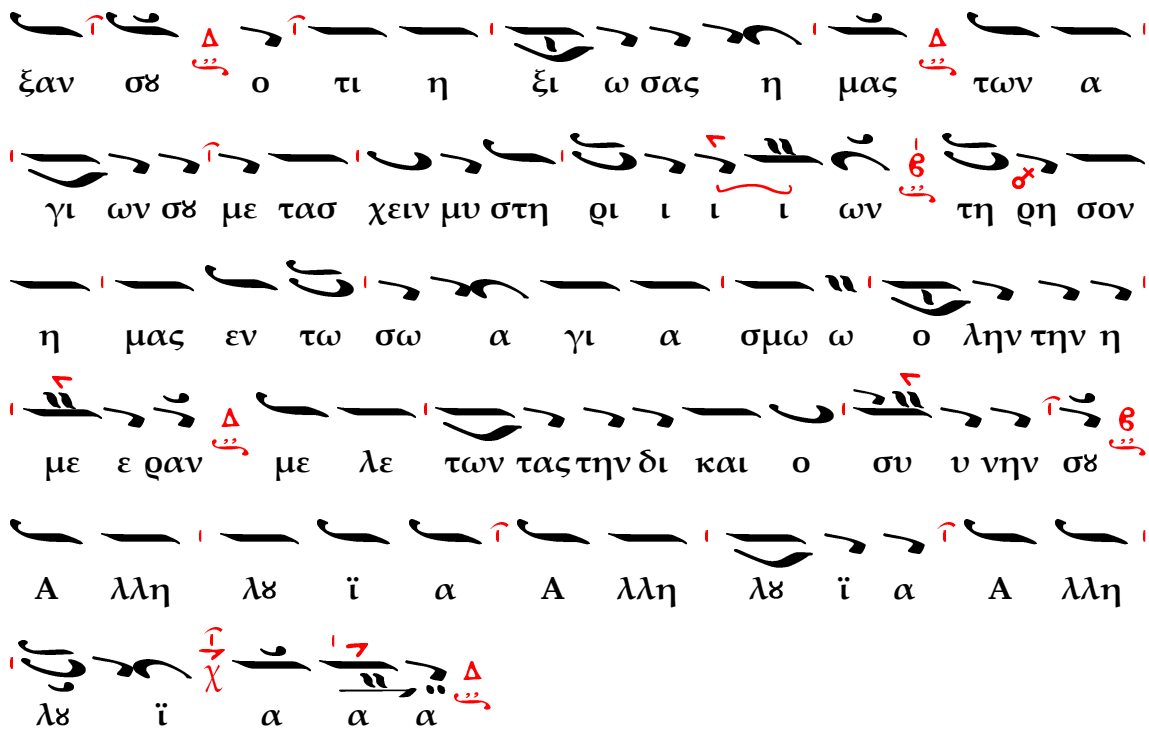
η τη και πλα στη και Θε ω η μω ω ω ν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἦχος Δι θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σσ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·

Τὰ τροπάρια. Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * φυλάττων αὐτὰς * εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβάς εἰς ἄδην * καὶ τὰς ὀδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων * αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνας τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποιχομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν,

ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεισιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

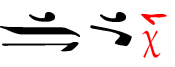
Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (τρὶς)

Εἶτα·

Ἦχος Δι - θ

 Ε **Χ**
ι η το ο νο μα Κυ ρι σ ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος ^ε (δῖς)

Tο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη με

ε ε ε ε νο ο ο ον ^ζ α πο τϛ νυν και ε ως τϛ

αι ω ω νο ο ος ^Δ

Ἀπόλυσις: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *